

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 6

- 6,1 העזו בני בנימו, מקרב ירושלים, ובתקוע תקעו שופר, ועל-בית הכרם שאו משאת: כי רעה נשקפה מצפון, ושבר גדול.
6,2 הגוה, והמעגנה, דמיתי, בת-ציון.
6,3 אליה יבאו רעים, ועדריהם; תקעו עליה אהלים סביב, רעו איש את-ידו.
6,4 קדשו עליה מלחמה, קומו ונעלה בצהבים; או לנו כי-פנה היום, כי ינטו צללי-ערב.
6,5 קומו ונעלה בלילה, ונשחיתה ארמנותיה. {פ}
6,6 כי כה אמר, יהוה צבאות, כרתו עצה, ושפכו על-ירושלים סללה; היא העיר הפקד, כלה עשק בקרבה.
6,7 כהקיר בור (ביר) מימיה, כן הקרה רעתה; חמס ושיד ישמע בה על-פני, תמיד--חלי ומכה.
6,8 הוטר, ירושלים--פן-תקע בפשי, ממך: פן-אשימך שממה, אךץ לוא נושבה. {פ}
6,9 כה אמר יהוה צבאות, עולל יעוללו בגפן שארית ישראל; השב, ידך, כבוצר, על-סלסלות.
6,10 על-מי אדברה ואעידה, וישמעו--הנה ערלה אגנם, ולא יוכלו להקשיב; הנה דבר-יהוה, היה להם לחרפה--לא יחפצו בו.
6,11 ואת חמת יהוה מלאתי, בלאיתי הכיל--שפך על-עולל בחוץ, ועל סוד בחורים יחדו: כי-גם איש עם-אשה ילכדו, זקן עם-מלא ימים.
6,12 ונסבו בתיכם לאחרים, שדות וגושים יחדו: כי-אטה את-ידי על-ישיבי הארץ, וגם-יהוה.
6,13 כי מקטנם ועד-גדולם, גלו בוצע בצע; ומנביא, ועד-כהן--גלו, עשה שקר.
6,14 וירפאו את-שבר עמי, על-גקלה--לאמר, שלום שלום; ואין, שלום.
6,15 הבישו, כי תועבה עשו; גם-בוש לא-יבושו, גם-הכלים לא ידעו--לכן יפלו בגפלים בעת-פקדתיים יכשלו, אמר יהוה. {ס}
6,16 כה אמר יהוה עמדי על-דרכים וראו ושאלו לגתבות עולם, איזה דרך הטוב ולכו-בה, ומצאו מרגוע, לנפשכם; ויאמרו, לא בלך.
6,17 והקמתי עליכם צפים, הקשיבו לקול שופר; ויאמרו, לא בקשיב.
6,18 לכן, שמעו הגוים; ודעי עדה, את-אשר-בם.
6,19 שמעי הארץ--הנה אנכי מביא רעה אל-העם הזה, פרי מחשבותם: כי על-דברי לא הקשיבו, ותוכתי ומאסו-בה.
6,20 למה-זה לי לבונה משבא מבוא, וקנה הטוב מארץ מרחק; עלותיכם לא לרצון, וזבחיכם לא-ערבו לי.
6,21 לכן, כה אמר יהוה, הגני נתן אל-העם הזה, מכשלים; וכשלו בם אבות ויבנים יחדו, שכן ורעו--יאבדו (ואבדו). {פ}
6,22 כה אמר יהוה, הנה עם בא מארץ צפון; וגוי גדול, יעור מירכתי-ארץ.
6,23 קשת וכידון יחזיקו, אכזרי הוא ולא ירחמו, קולם פים יהמה, ועל-סוסים ירכבו; ערוך, באיש למלחמה, עליך, בת-ציון.
6,24 שמענו את-שמעו, רפו ידיו; צרה, החזקתנו--חיל, פיולדה.
6,25 אל-תצאי (תצאו) השדה, ובדרך אל-תלכי (תלכו): כי חרב לאיב, מגור מסביב.
6,26 בת-עמי חגרי-שק, והתפלשי באפר--אבל יחיד עשי לך, מספד תמרורים: כי פתאם, יבא השדד עלינו.
6,27 בחון בתתיך בעמי, מבצר; ותדע, ובחנת את-דרכם.
6,28 כלם סרי סוררים, הלכי ככיל נחשת וברזל; כלם משחיתים, המה.
6,29 וחר מפח, מאשתם (מאש תם) עפרת--לשוא צרף צרוף, ורעים לא נתקו.
6,30 כסף ומאס, קראו להם: כי-מאס יהוה, בהם. {פ}